

RETTENS DOM
9. marts 2000

Sag T-29/97

Alain Libéros
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Midlertidigt ansat – indplacering i lønklasse – erhvervserfaring«

Fuldstændig gengivelse på fransk II - 185

Angående: Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 15. marts 1996, hvorved sagsøgeren blev endelig indplaceret i lønklasse A7, og af Kommissionens afgørelse af 5. november 1996, hvorved sagsøgerens administrative klage blev afvist.

Udfald: Kommissionen frifindes. Hver part bærer sine egne omkostninger.

Sammendrag

*1. Tjenestemænd – klage – sagsanlæg rettet mod afvisning af klage – frist – sag anlagt for sent i henhold til oplysninger fra institutionen – undskyldelig fejl – virkninger – overholdelse af klagefrist
(Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91)*

*2. Tjenestemænd – ansættelse – udnævnelse i lønklasse og indplacering på løntrin – en institutions interne retningslinjer om gældende kriterier – retsvirkninger – fastsættelse af datoen for bedømmelse af erhvervs erfaring til datoen for ansættelses-tilbud – antagelse til realitetsbehandling
(Tjenestemandsvedtægten, art. 31, stk. 2)*

1. Den manglende overholdelse af fristerne i vedtægtens artikel 90, stk. 2, er ikke til hinder for, at en forudgående administrativ klage eller et sagsanlæg rettet mod afvisningen af denne klage kan antages til realitetsbehandling, når den berørte part har begået en undskyldelig fejl. Begrebet undskyldelig fejl skal fortolkes indskrænkende og kan alene vedrøre usædvanlige omstændigheder, hvor navnlig den pågældende institution har haft en adfærd, der i sig selv eller i afgørende omfang kunne medføre en usikkerhed, der indebærer, at der er tale om god tro, og at der er udvist den omhu, der kan kræves af en erfaren person.

Der er tale om en undskyldelig fejl og dermed overholdelse af klagefristen, når den sene indgivelse af en klage skyldes forkerte oplysninger fra den pågældende institution, der kunne skabe forvirring hos sagsøgeren.

(jf. præmis 30, 31 og 32)

Henvisning til: Retten, 16. marts 1993, forenede sager T-33/89 og T-74/89, Blackman mod Parlamentet, Sml. II, s. 249, præmis 35 og 36; Domstolen, 15. december 1994, sag C-195/91 P, Bayer mod Kommissionen, Sml. I, s. 5619, præmis 34, 35 og 36; Retten, 3. februar 1998, sag T-68/96, Polyvios mod Kommissionen, Sml. II, s. 153, præmis 43.

2. Udøvelsen af den skønsmæssige beføjelse, som ansættelsesmyndigheden har i henhold til vedtægtens artikel 31, stk. 2, kan være reguleret ved interne retningslinjer. Der er således principielt intet til hinder for, at ansættelsesmyndigheden via en intern generel afgørelse fastsætter regler for udøvelsen af det skøn, vedtægten giver den. En sådan intern regel må betragtes som en vejledende retningslinje, som administrationen har pålagt sig selv, og må ikke tilsidesætte uden begrundelse, idet ligebehandlingsprincippet ellers ville blive tilsidesat.

En intern afgørelse af generel karakter om indplacering i lønklasse og løntrin, der udtrykkeligt anfører, at den dato, der anvendes ved beregningen af den erhvervs-erfaring, der tages i betragtning ved indplaceringen, er datoen for ansættelsestilbuddet, er i overensstemmelse med vedtægtens hensigt, både af administrative årsager og af materielle årsager. For det første er det ikke på tidspunktet for ansættelsestilbuddet muligt at tage en eventuel erhvervs-erfaring i betragtning, der opnås i tidsrummet mellem ansættelsestilbuddet og kandidatens faktiske tiltrædelse. For det andet forløber der sædvanligvis kun kort tid mellem ansættelsestilbuddet og dets fremsendelse til kandidaten, eller mellem denne fremsendelse og modtagelsen eller afvisningen af tilbuddet.

For det tredje ligger underskrivelsen af kontrakten og den ansattes faktiske tiltrædelse almindeligvis ikke langt fra hinanden. Endelig vil det, hvis institutionen pålægges at revidere ansættelsestilbuddet efter, at det er accepteret af den ansatte med henblik på at tage den erhvervserfaring, som sidstnævnte har opnået mellem tidspunktet for tilbuddet og for den faktiske tiltrædelse, i betragtning, give den ansatte mulighed for uden objektiv grund, og uden at det er muligt for institutionen at foretage en effektiv efterprøvelse, at udskyde tiltrædelsen for at opnå en bedre indplacering.

(jf. præmis 49-55)

Henvisning til: Retten, 9. juli 1997, sag T-92/96, Monaco mod Parlamentet, Sml. Pers. I-A, s. 195, og II, s. 573, præmis 46.